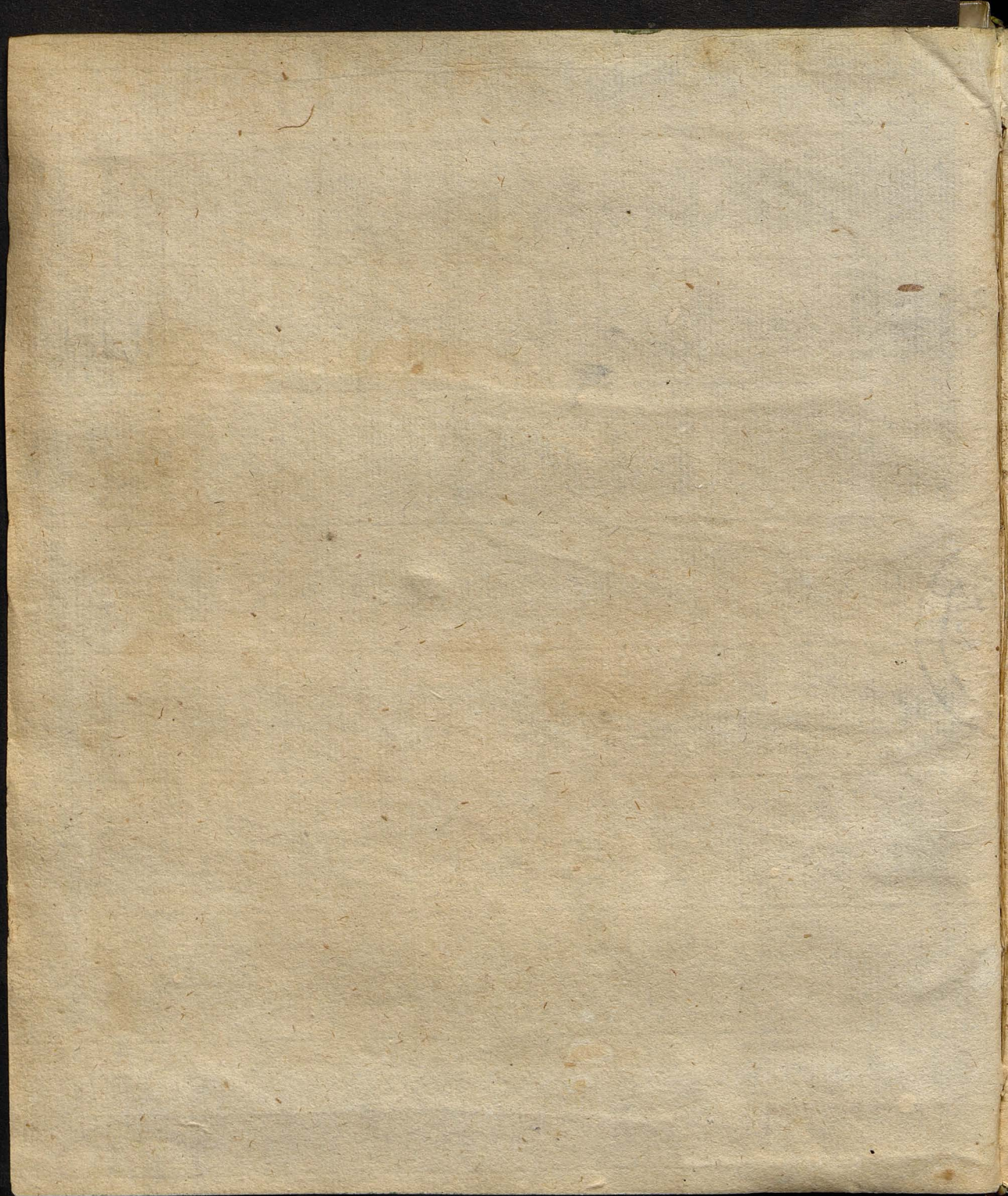

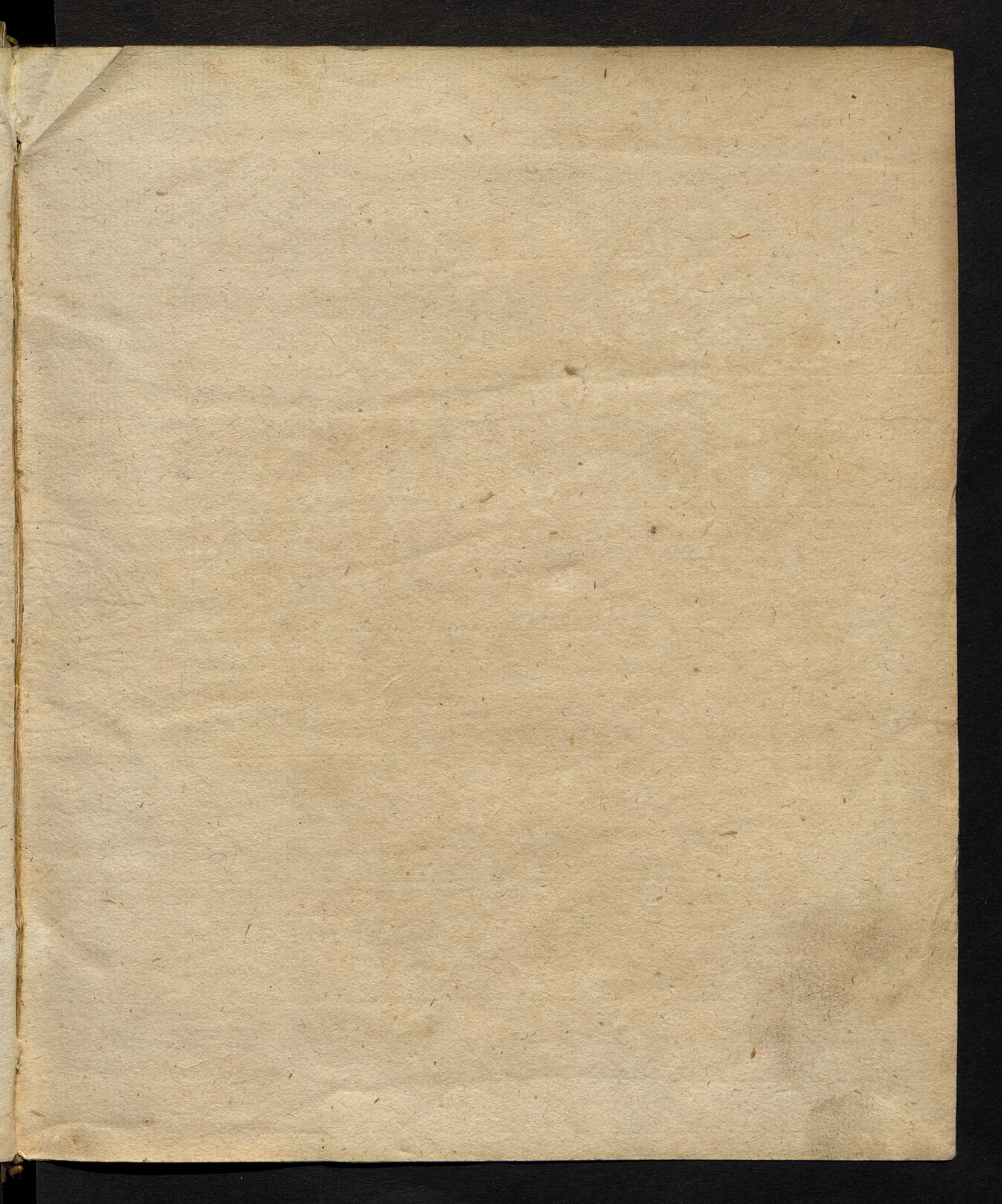
Poex: 1246

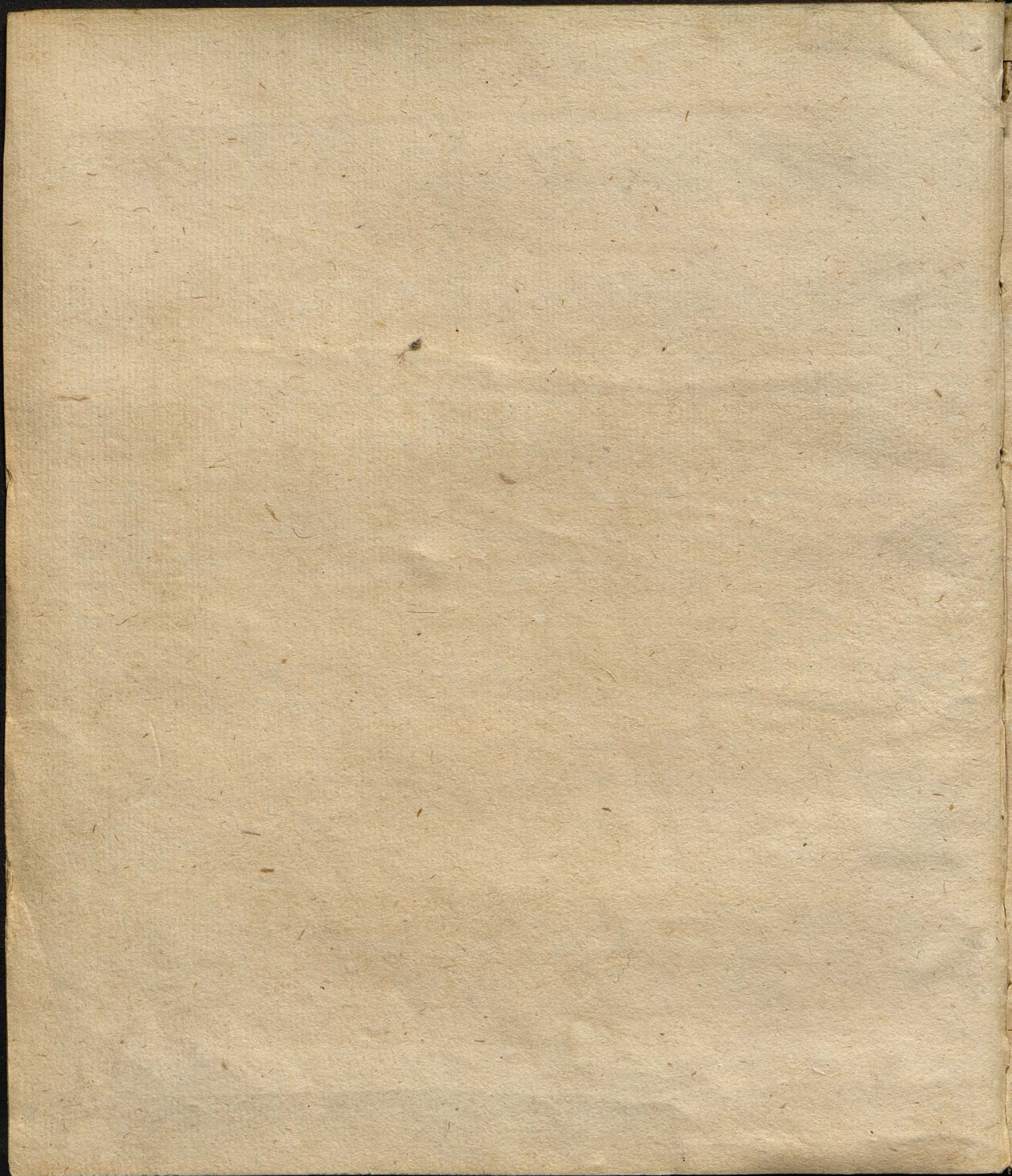

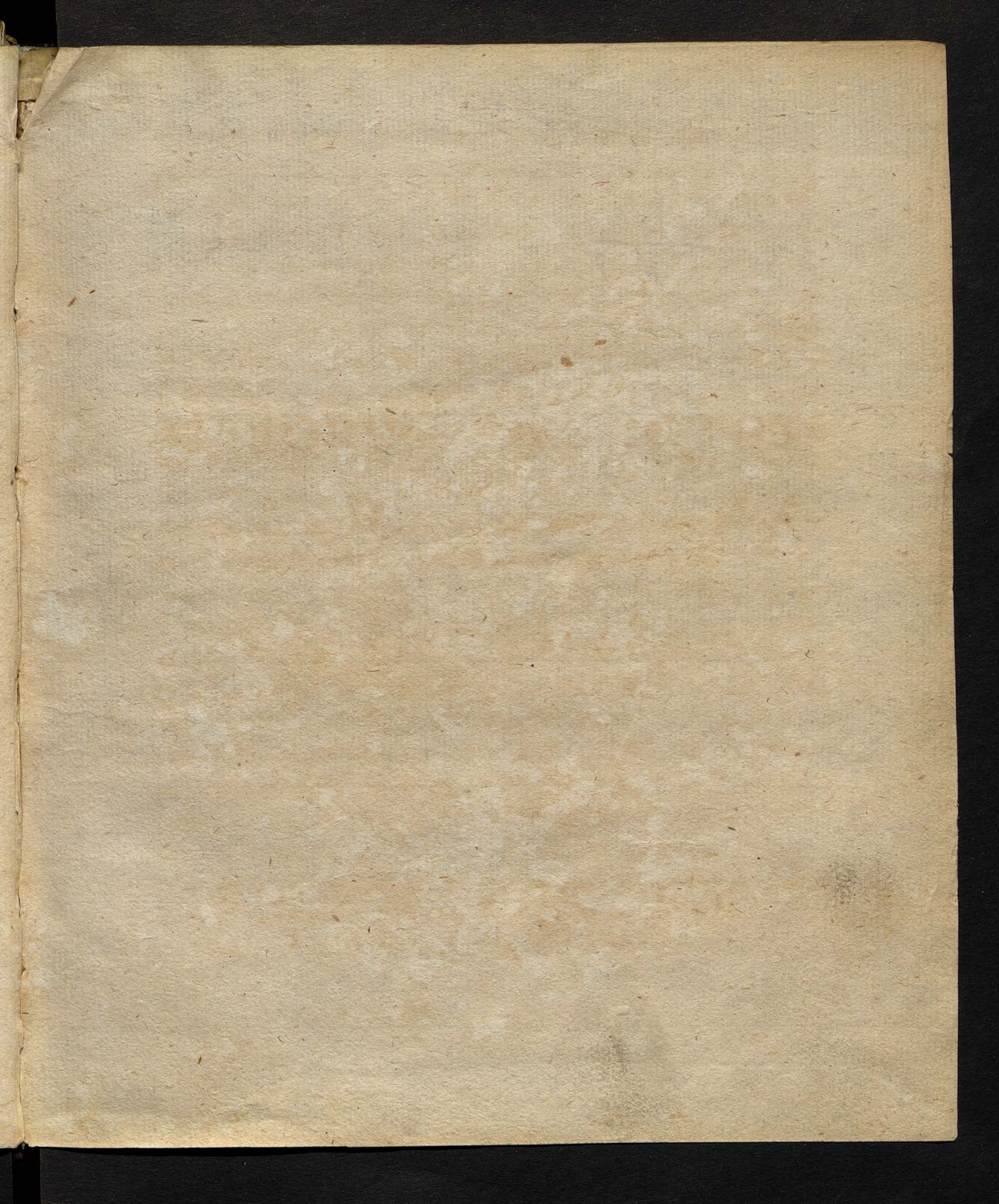
2530

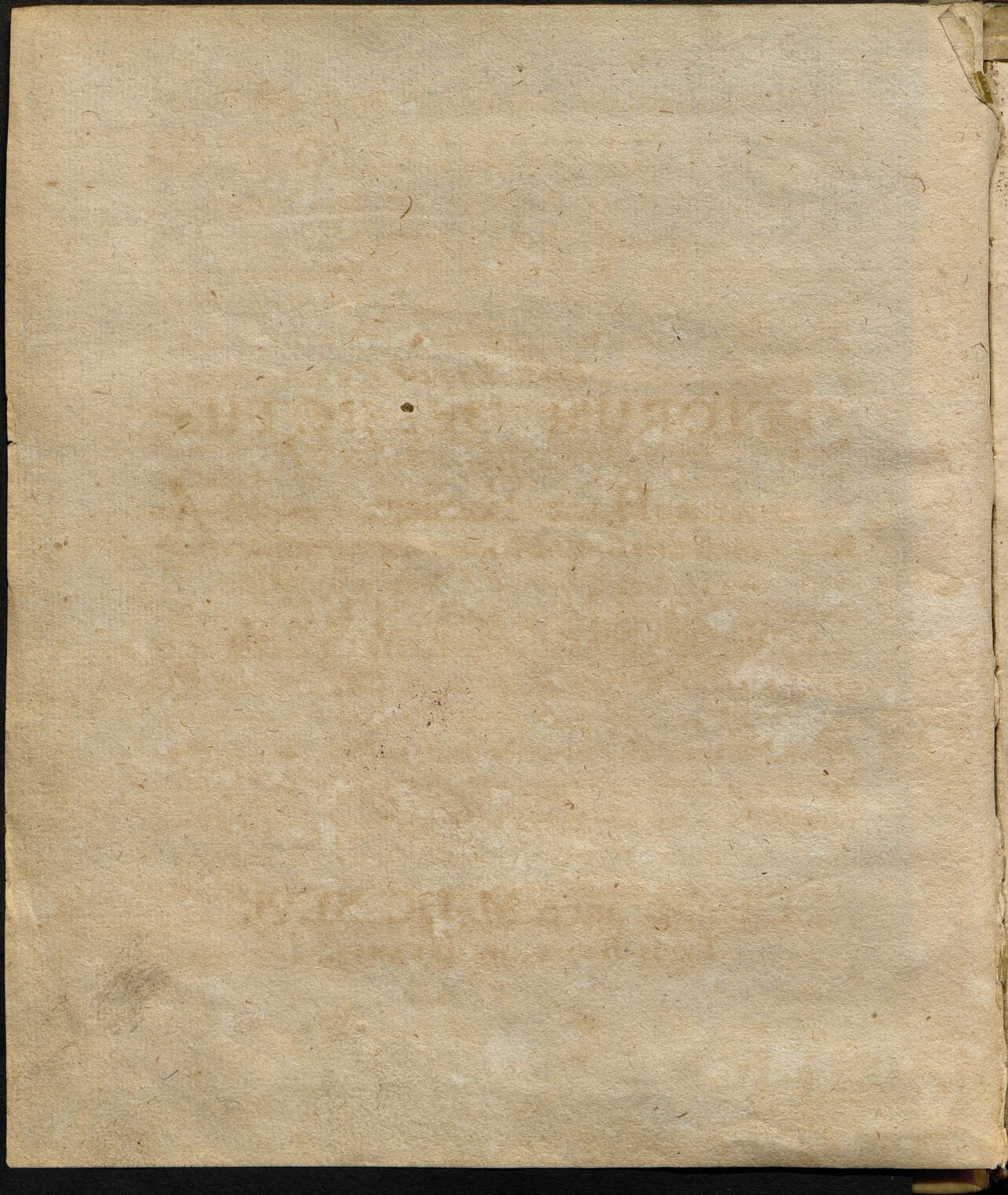
1869 11. 387

13

Frid. Zamell

NUPTIÆ VOIDIANÆ
secundæ.

Elbingæ anno M. DC. XLV.
Typis BODENHAU SINIS.

1741
NUPITIA VOIDIANAE
secunda

Edwards and M.D.C.XLV
Joh. BODENBACHII

THEOLOGO AC POËTÆ CLARISSIMO
 BALTHASARI VOIDIO
 iterum Sponso.

Entum ego Chrysippis ausus contendere dixi,
 Quicquid ab his rigidis ponatur in ordine rerum,
 Quod Fatum appellant, nec causam disputet ullam,
 Stoicus in dubio metuens assurgere; quodq;
 Sæpe mihi dictum est & signa & facta tuenti
 Assero, mi Voidi, Te Sponso: Cætera Vatum,
 Et vulgi fors una trahit: connubia nostræ
 Gentis habent alium communi tramite callenz,
 Et vigor in nobis & quod sectamur amœnum,
 Osculaq; illa novem cum carminis atq; diei
 Præsides sinceri designant omnia Veris.
 Liliaq; stactenq; vides & Adonidis herbam,
 Ac Pæsti Veneres & amicam floribus Ennam,
 Tum quicquid mundi genius presentior edit,
 Aut si qua Auctumno veniunt solatia; totum hoc
 Noster honos: & nata meis est uva Poëtis.
 Siq; Tui gaudes exemplo stare Sabovl,
 Vicimus. In pupâ quinquagenarius arsit
 Virgine: nec caro minor est ea cura marito
 Nunc quoq;. Et ô dulces anime, quibus arduus æther
 Indulsit solis, nullo quod inertia sensu
 Pectora concipiunt! Potuit tamen iste Caycus
 Ducere, Tuq; parem? Musæaq; natio casus
 Semper habet similes? Bene nubit latior ævi.
 Quippe senent pariter cum Vate juvencula firmo.
 Ille sibi sociæq; recens Iovis omnia tela
 Germinis Aonii transit munimine tutus.

Thracius

Thracius Eurydices Liricen cum victus amore
Iret ad Orcinas repetitor conjugis oras,
Digna peti visa est: neq; enim praestantior Hebro
Nimfa fuit, Ciconum nec pulchrior altera terris.
Ille quidem cautes sed non tamen ante trahebat
Carminibus, tumulo quam comparis ossa dedisset.
Harebat Rhodope, cum viveret illa, rigensq;
Ismarus in sola defixus imagine divae.
Istud ament colles, colleisq; imitantia saxa
Aspera cum scopulis: meruit Thrax arte canendi
Esse vir ingenuae, scopulis quae mitior esset.
Certa fides, imas Stygis ingemuisse cavernas,
Rupit ubi teneros lex horrida Ditis amores.
Insidias meditata viri raptosq; hymenaeos,
Et pacta, aetherium quibus ipsa reviseret Orbem,
In diros aliquid dixit Proserpina mores.
Lesbia si valeat, servivit Naso Corinna.
Quaeritis? arbitrium sumpsit fiducia formae.
Vidit, & ut tali Vates frueretur amica,
Venit ad obsequium. Nec qui Menelaida socco
Induit aut Danaen, alios sibi condidit ignes.
Formosis pretium fecit Natura, quod omnes
Naturae merito promulgavere Poetae
Hoc ipsum, ut res est, inter sua vota sequuti.
Transseat in nostrum Pelidae gloria nomen.
Arsit: & in teneram Briseide mollius arsit,
Carmina cum nervis positam subjungeret hastam.
Hunc minus in censum, quo sunt Heliconae colentes,
Pygmalion intret: nostrae tamen aemulus arti
Ut placitum sinxisset ebur, propriisq; calorem
Ipse operis traxisset, & in rata vota ruisset,
Fama Tyro veniens alias vulgavit in urbes.

Vos ò deterior sanguis ditiescite bulgá
Arentis vetula. Ne limpidiore rigemur
Fonte, sit in putres animus descendere lamas?
Quid tamen? Ah tamti non sunt conchilia Gangis,
Aut nitela Tagi! Paphiam divertimur aram,
Quá pura nullo temerantur munere flammæ.
Hei mihi, qui stolidos ornabam nuper amanteis,
Silvanum canamq; Thetin, post funera nati,
Postq; Neoptolemi cineres & busta nepotis
Se thalamo reparare novo violenter adaectam!
Et Vates ego, nec præceptis in Italia quondam!
Nota loquor, Cives: me patria rura canentem
Vicinusq; audivit Habus, Landæq; propinquus
Clivus Hamadryadum: quæ dein fortuna maneret,
Prostat & hoc Vobis. Iacuére Cupidinis arma
Protenus, inq; suos abierunt omina ventos.
Fallor, an averso quoniam maris æquore, & ipso
Rectore undarum pepigisset filia Nerei,
Vda faces alto demerserat Amphitrite?
Sacra parabantur: sine dis lux festa recessit,
Turbaq; mortales successimus infima templis.
Ingens declivi tollit se littore moles
Structa diis, quos pontus habet, mensisq; deorum
Intus, ubi sola terrarum infusumq; profundum
Artifici discreta manu patuere, minasq;
Ventorum ambitus subiit umbratilis Orbis;
Terrent monstrosæ facies, ac plurima pistris
Humano vitreum promittit ab inguine piscem.
Ceruleo stat major honos, mentitaq; fuco
Lana maris speciem cinctu prælata virorum
Illo habitu ingressos primis immiscet Achivum;
His streperus pro voce sonus, mediâq; repressus

Fauce

Fauce nec Ausonia, quoniam discriminis expert,
Nec Grajis studio attento distinctus Athenis.
Extra aulam fabrorum opera coeptiq; labores,
Et succedentes in mille pericula silva.
Materiesq; rudis, stupeq; picisq; liquentis
Condita vis, ratibusq; aptandis utile ferrum.
Ara subest, quã seu redeuntes æquore nauta
Vota pia exolvunt, seu cum dant carbasa ventis
Concipiunt eadem mactati sanguine tauri.
O si fluctivagam certus contemnere gentem
Non hac sedissem Neptuno credulus actã,
(Nam convivarum numerabar in indice nonus
Captator rerum, quas seu promittitis aura
Sive negatis, eunt in non sua munia Vates)
Tutiùs exigui requiessem in margine rivuli
Nec tamti fuerat numero coisse ferorum,
Quas Permessus alit: fuit unus & alter in isto
Agmine, qui Clarii tueretur Apollinis artes.
Non ego dedignor: sed erant sine Pallade quidam,
Et qui se Majã genitos quàm Pallade mallent.
Quos sibi successus ipsi contingere nutu
Orarint Superum, firmis æqualibus opto.
Ædificent, verrantq; fretum fallacibus Euris
Insidog; mari jam non fallentibus ultra,
Dum me prima juvant quæverula solatia Mase,
Perq; loca ingredior procul hinc subeuntia Pindo.
Si fortè Almesix vidistis tendere Vatem,
Pastores ovium confini rure feracis
Æmonia, & Vestras aliquis dolor attingit aures;
Condite quæ nostros imitentur carmina questus
Menalii pecoris quondam tractanda magistris.
Funde merum (nam quod rapior?) puer obvic nectar.

Qui venis & Veneris spiras à vertice odores.
Solventem curas poscunt hæc tempora Bacchum,
Et non angusto profusas pectore voces.

Ardua Patriciæ sudant cœnacula gentis,
Prætereaq; duas Hymencia turba dietas
Replet, & eiecto concinnat gaudia luctu.
Tum munus venerata dei, signumq; bicorne
Hyblæis amplexa rosis hodierna serena
Fœdera noctis habet, fastisq; inscribit Amorum.

At Tu mi Voidi, quem cingit adorea Phœbi,

Quem Musæ Charitesq; fovent, & culta senectus
Ponit Agenoreæ decora inter rara puellæ;

Vir Nymfæ, quam flava Ceres ter visit ab alto,

Quatuor Ausonio cum lustra reconderet Orbi,

Rite maritali Berenicen assere lecto:

Quæ, cum diligeres, tunc primum sensit Amoris
Imperium Te docta sequi non amplius illam,

Quæ nemora & saltus semper faretrata pererrat.
Sed nec Te facilom monitis præbere recusa.

Ecce Tibi viduos subit altera ræda Penates.

Novimus ut patres hebeant, cum subdita matrum

Prima rogo est. At Tu circumspice, quid prior hæres

Posteriorq; velit: dabit hunc Tibi maxima Iuno:

Quodq; geres nomen nec in illo pignore muta.

Par ratio sobolis par cura utriusq; fovendæ est.

Summa salus rerum, legum sanctissima custos

Intret & in Vestrum solido pax robore septum.

Extremæ luxere faces, nudatq; sertis

Atria destituere chori: nec janitor altis

Admittit foribus: stratoq; exeste, locata est

Nupta suo, rediensq; premit dux pronuba vocem.

Huc ades, atq; ederns bona corda tenacibus anibi

Divæ

Dira potens, dulcesq; thoro demitte corimbos.
Tum circum Idaliæ comites risusq; jociq;
Primaq; se letis ostendat Cinxia rebus.
Quid moror? in sonitu præsentia Numina vidi,
Dum patulas habui sacris tinnitibus aures,
Dum labor iste meus secreto incumbere voto,
Ne per fallaces sequerer præfagia caussas.
Ipse ego, qui vegetas thalamorum ad fulcra corollas
Suspendi, liquidis hæc affero carmina verbis:
Nos placidi fontes & prata recentia subter
Montibus æriis, quæ se sine nubibus auræ
Insinuant animis, & sola silentia regnant
Disq; accepta quies, tenerâ implere juventâ.
Nos & lauriferæ delectant undiq; silvæ,
Inq; dies Penei Tuos renovamur ab illo
Muneribus divûm se conservante virore,
Lævia quæ molles obeunt virgulta Napææ.
Illic purpureum latè spargebat honorem
Aureus Abrotomi vertex: erat una dearum,
Quæ nemorum augustâ, Voidi, Te parte bearet.
Addidit hinc: Si frunde sacrâ Tua tempora vestis,
Et decus hoc silvæ sub lauris accipe natum.
Corte procul Vestrà quisquis flos exolet esto.
Cernite, qui nostros aliquo de fomite motus
Discitis, ut deus integro firmaverit usu
Res Vatum, profitq; animus juvenilis & atas;
Ut faciles eadem veniant in præmia mores,
Et pariter nexus stet ab istâ lege jugalis.
Non ego Vos animo doctas ad probra puellas,
Vos Niobes sobolem: dedimus sua poma Poëtis,
Quos calor à Phæbo, quos Cypria destinat hortos.
Cypris amat Vates: cælum cantoribus illis

Implet,

Implet, & hoc genitale solum camposq; liquenteis.
Vos quoq; habent nostri non unâ in parte libelli.
Si memorem, quò me Phœbeius egerit ardor;
Hinc Heliconis apex, hinc stabant alta Cythera:
Quæq; jugis media est, regionem scitus obibat
Nec vulgo monstratus Amor, castrisq; tenebat
Mœonidum potos arcano nectare Mystas.
Vidi ego, quæ Faunos urgeret culpa nocenteis.
Atq; utinam tutis habeant ea crimina Nimsis!
Quò furor, & non verus amor? fugere misella,
Lacteaq; in duro posuerunt cortice membra:
Osq; dea quondam pars est Agidissima trunci.
Servatis monumenta fugæ, quam clauserat annis,
Vos lentæ salices pronis ad flumina ramis.
Si quæ colli facies si quæ meruisset amari,
Culta fuit nobis pro virginitate locutis:
Mansit & integritas castoq; relicta cubili est.
Sed moveat Vestras aut tangat gratia mentes,
Formosæ Veneriq; pares, at munere nostro,
In quo fecistis rationum Codice nomen?
Quos penes? Ingenuas iuvat hæc monuisse puellas:
Ac si quæ ingenua est, ea nubit virgo Poëta.
Scribatur tabulis nullius fraude legentum,
Atq; mei referant moribundo gutture cicni
Fatorum testante vias:
Corte procul Vatum quisquis flos exolet esto.

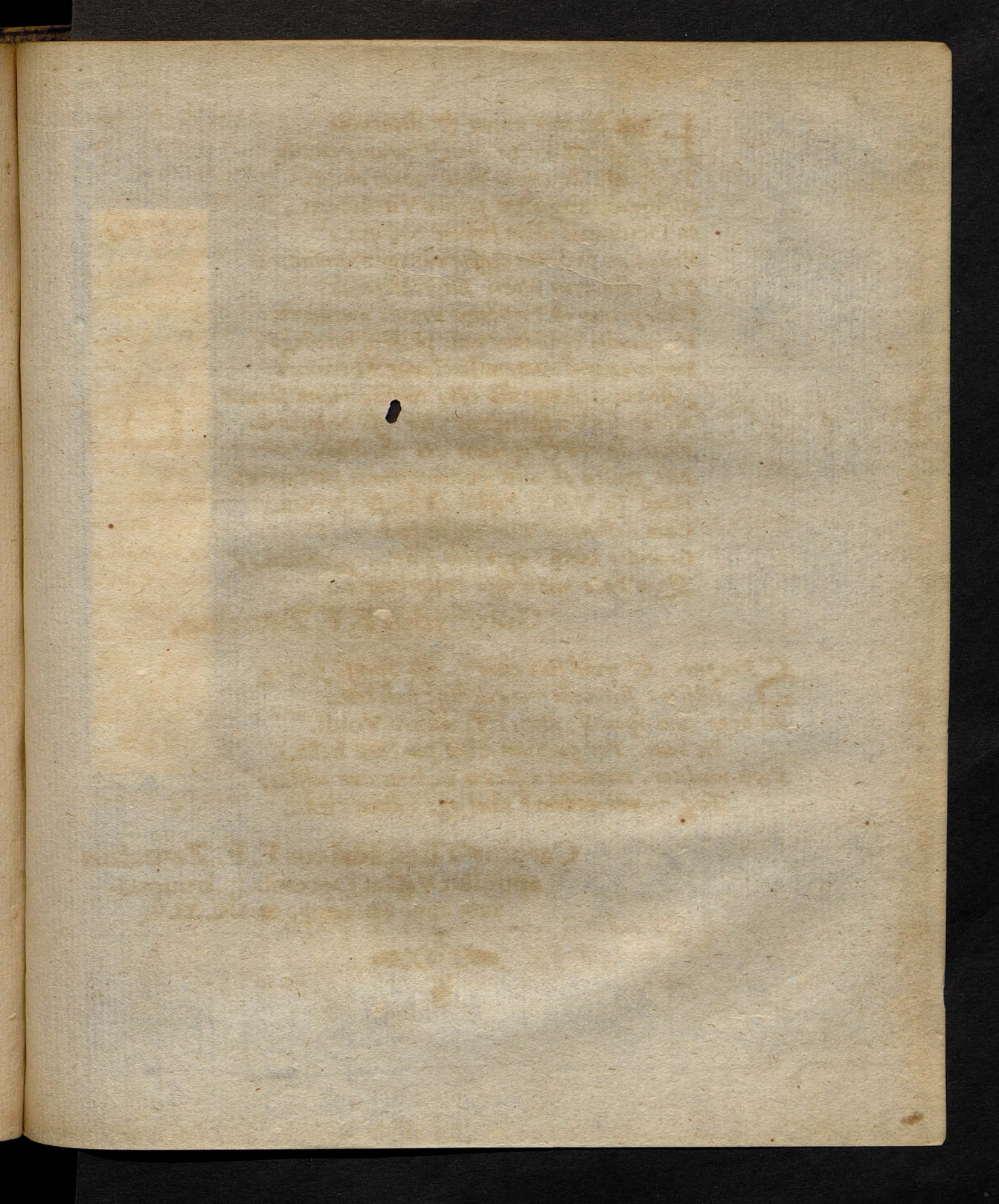
ERat facetus nuper & dicaculus
 Quidam Poëta, qui Thorunio inclito
 Te Sponse Te caput mihi venerabile
 Differeret augustæ puella Vindicem
 In Drusianis illam haberi Najasin
 Velle; ac favente consequutum Flamine,
 Ut scriberetur altera inter Najadas,
 Cùm prima ob invidiam vocari metueret.
 Ut inaudio equidem nunc probèq; intellego,
 Degit eadem ætatem hæctenus Thorunii.
 At civis Augustâ est, colonos quam foruns
 Habitasse Vindelicos. Et ipsa Nimsula
 Facie decorâ & optimis est moribus,
 Nec genita ab aliis quàm optimis parentibus.
 Hanc Tu Voidi Pastor ad vada Drusia
 Cùm destinaris Tibi jugali fœdere,
 Gratulor idem: apprecorq; deinceps omnia,
 Quæ Tute malis ipse comprecariet.

Gotofredus F. F. Zamelius.

SUm puer, & quid sint cum Sponso Sponsa facesq;
 Nescio: sed vidi vota dedisse patrem.
 Sit bene cum Sponsâ, dixit, Tibi care Voidi.
 Sit bene. Per puerum vota parentis habe.
 Dum meditor, minimus nostrum Federiculus adstat:
 Tuq; voves eadem? dixi ego. dixit: ita.

Carolus Theodoricus F. F. Zamelius
 apposuit V. Cal. Decemb. ipso nuptia-
 rum anno ult. temp. M. DC. XLV.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

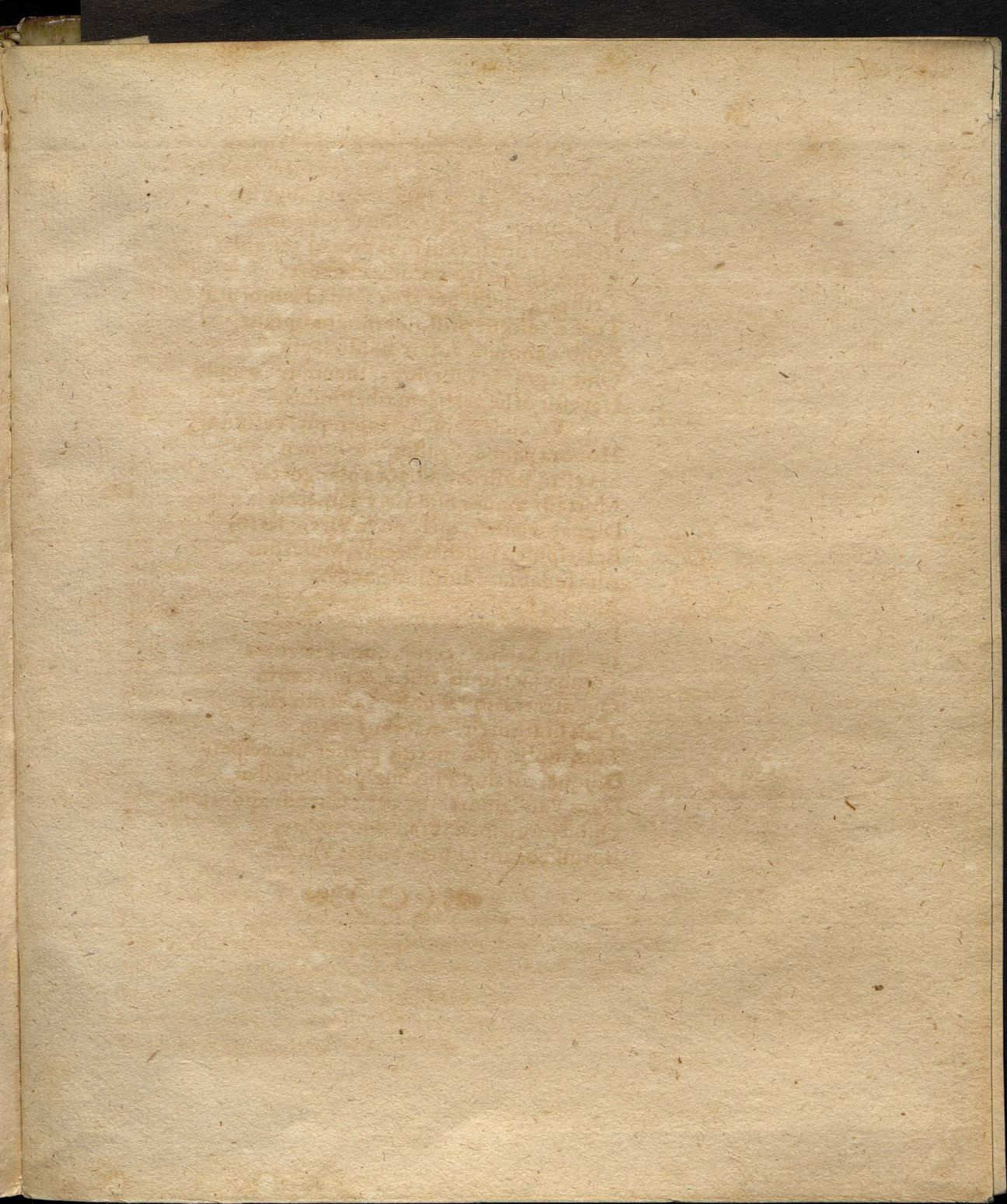
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

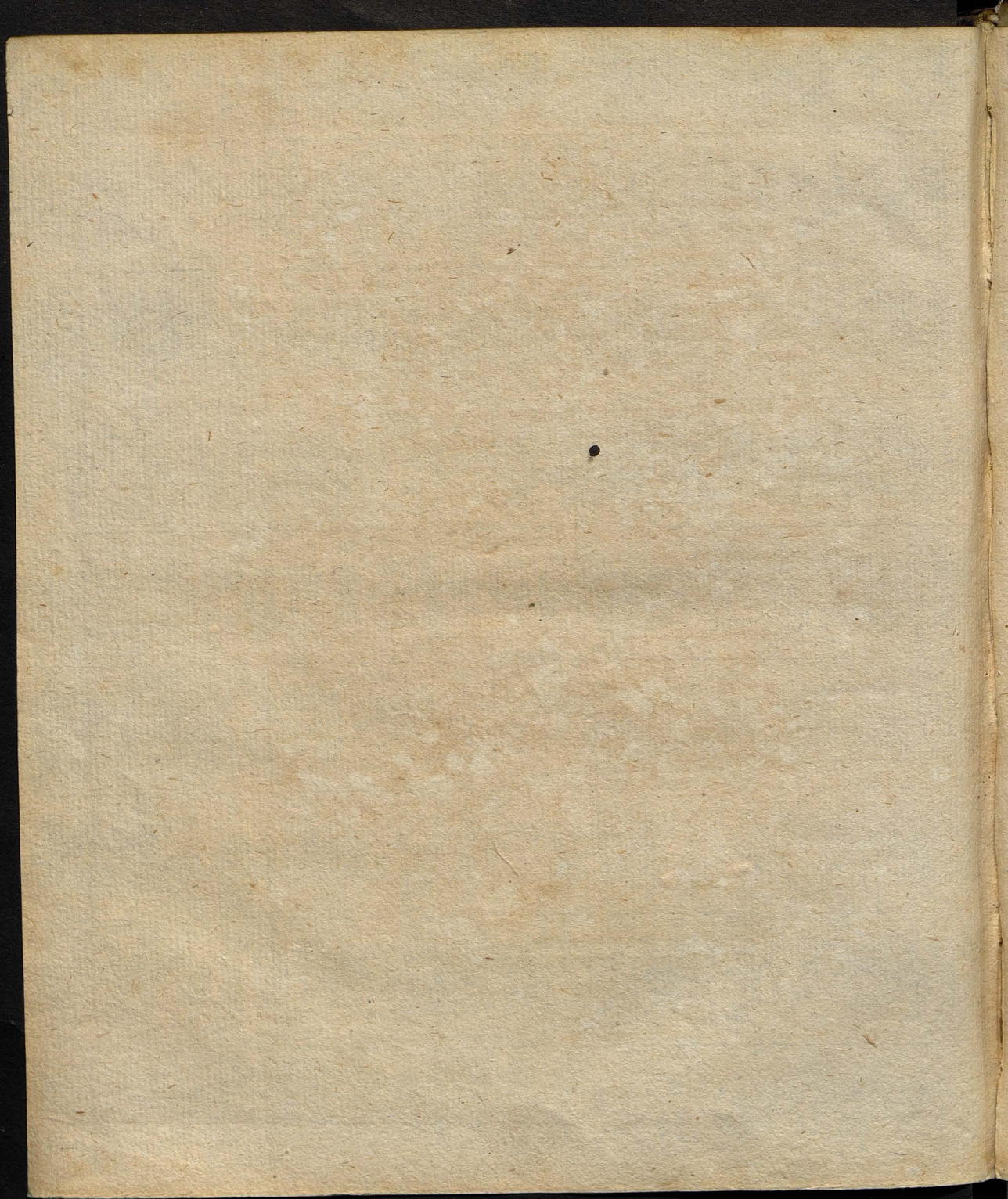
Faint, illegible text in the middle section of the page.

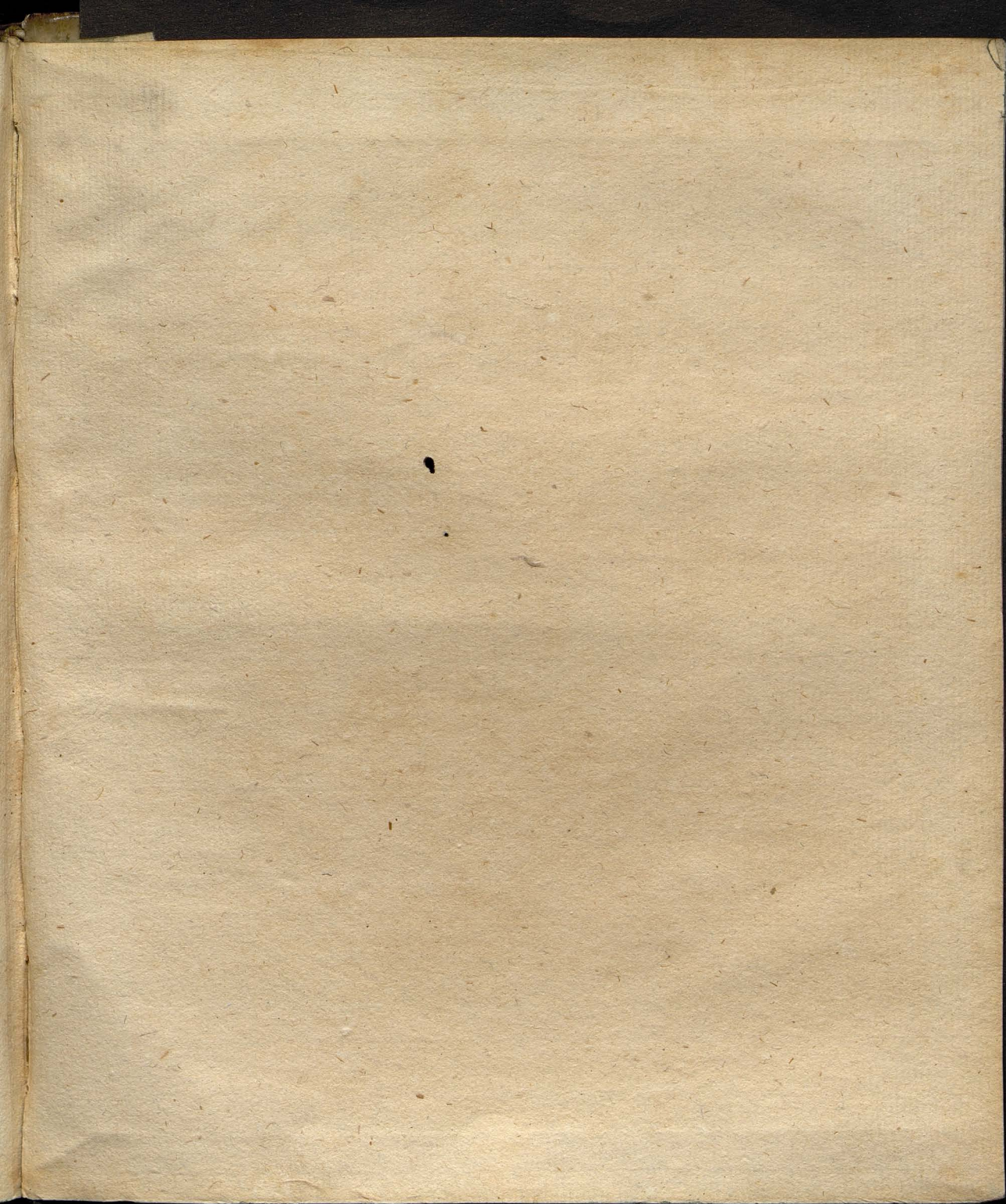
Faint, illegible text in the lower middle section of the page.

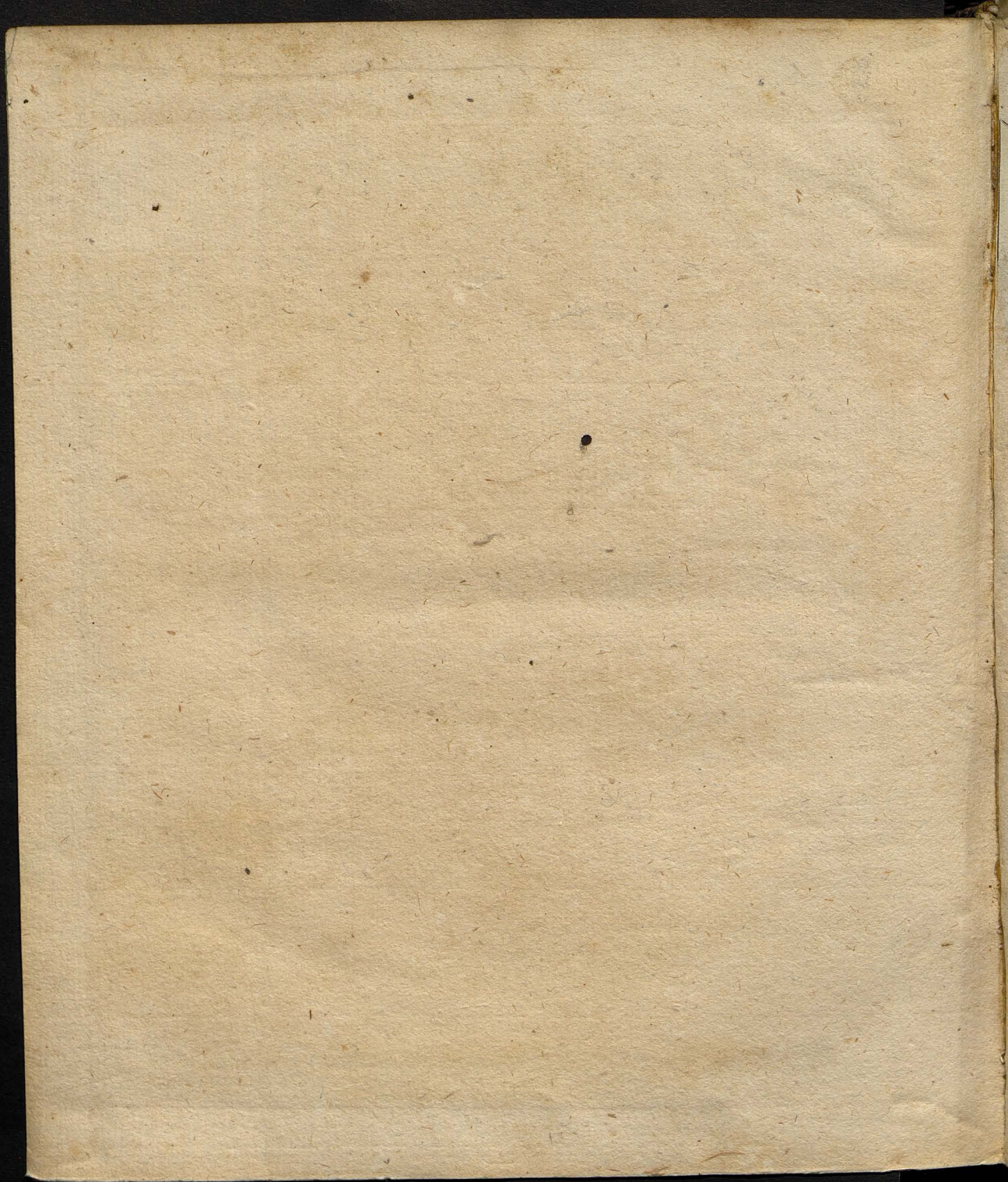
Carroll T. ...
...

Faint, illegible text at the bottom of the page.

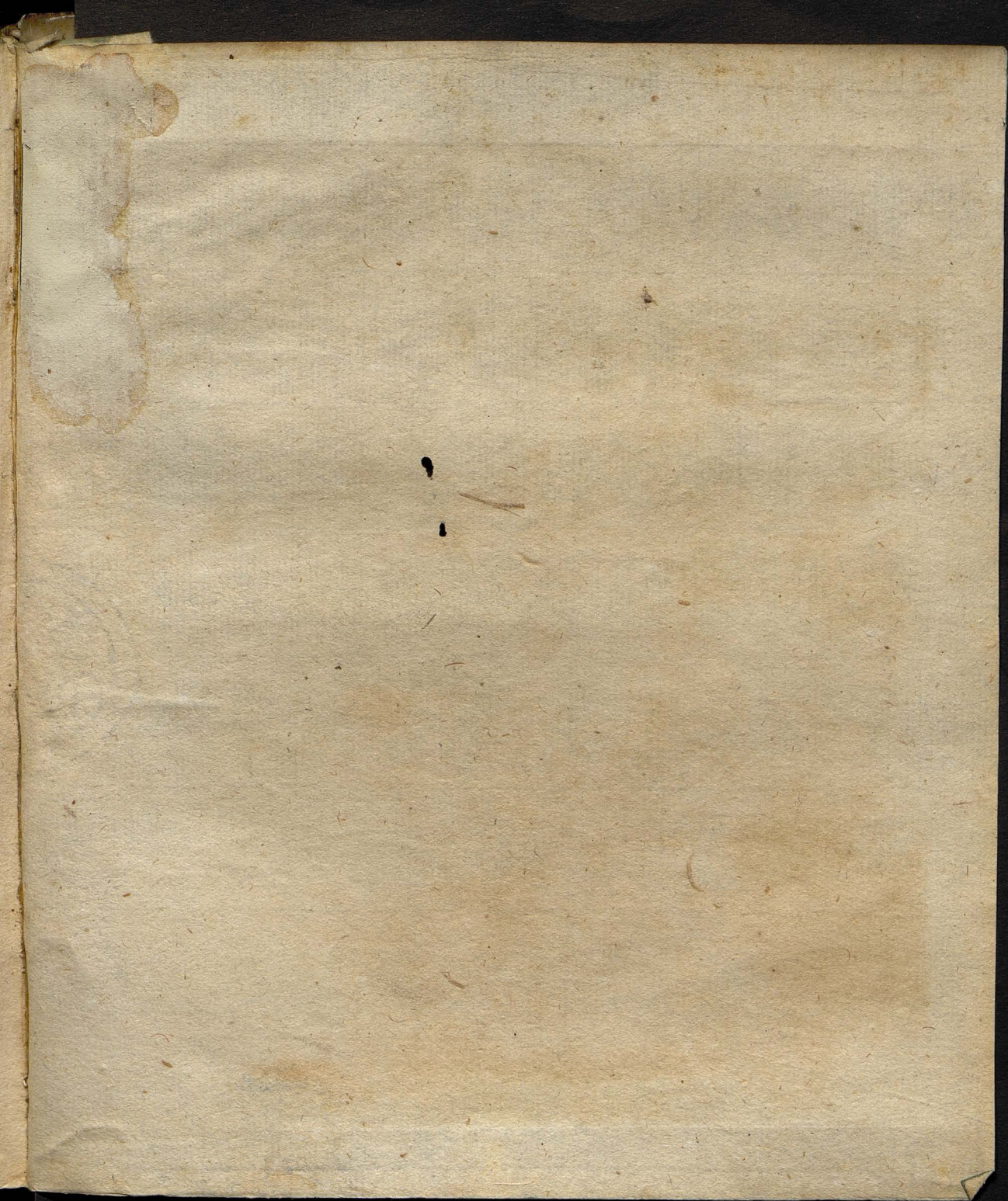

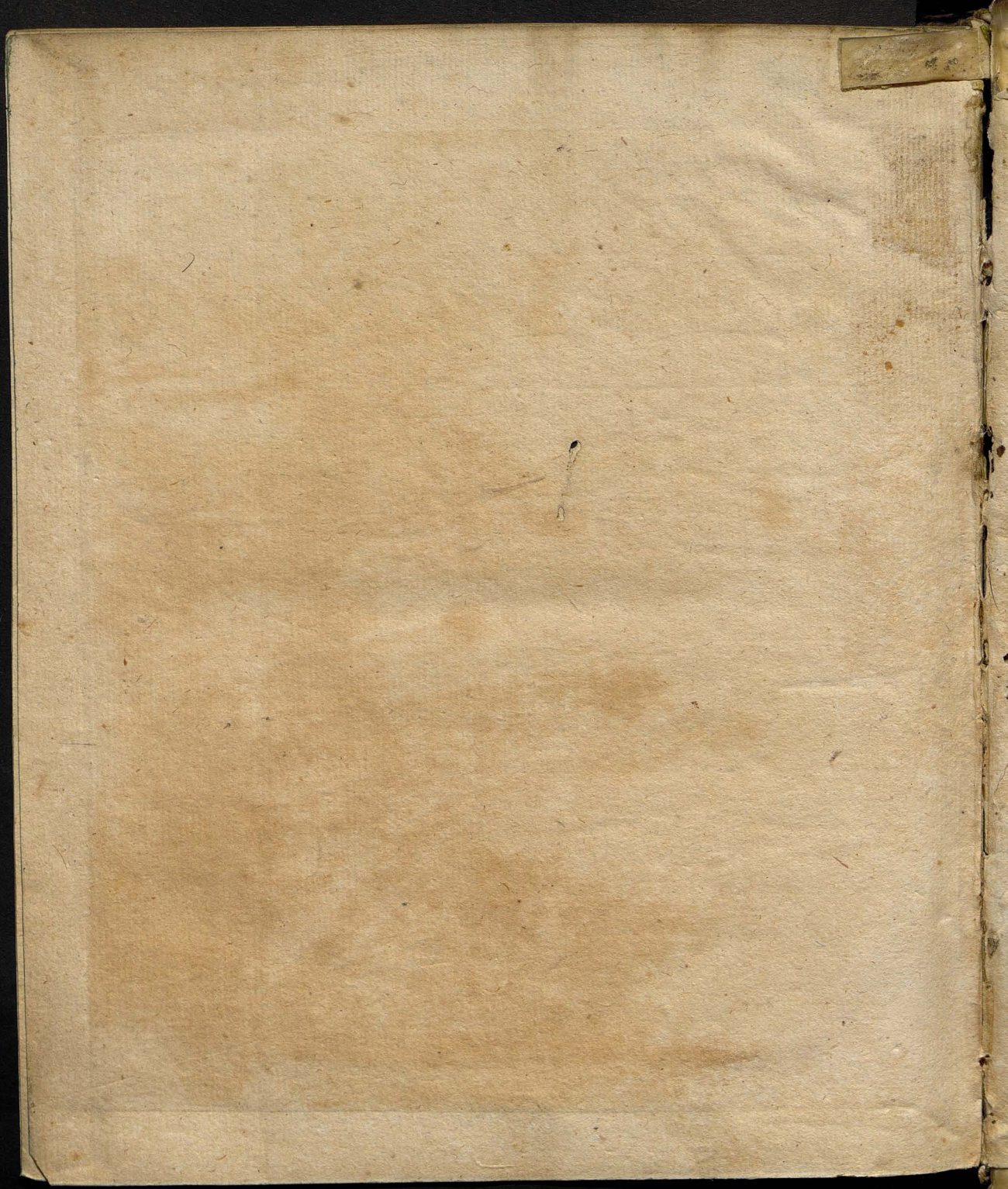

stdr0019523

Biblioteka Jagiellońska

